

skeligheder ved introduktionen til det danske arbejdsmarked.

Et *andet mindretal* i udvalget (DF) indstiller lovforslaget til *forkastelse* ved 3. behandling. Mindretallet stemmer imod det stillede ændringsforslag.

Dansk Folkepartis medlem af udvalget tager skarpt afstand fra lovforslaget. Dansk Folkeparti finder, at loven er ødelæggende for det danske arbejdsmarked og et udtryk for en misforståelse og naivitet fra EU's side.

Lovforslaget vil være med til at skabe utryghed på arbejdsmarkedet og gøre det meget vanskeligt at få en stor indvandrergruppe i arbejde.

En arbejdsgiver vil komme i en situation, der gør det vanskeligt at behandle en jobansøgning reelt efter kvalifikationer. Hvis en ansøger føler, at han eller hun bliver forskelsbehandlet ved ikke at få arbejdet, bliver det med loven i hånden nemt at lægge sag an mod arbejdsgiveren, og da der er delt bevisbyrde, er det arbejdsgiveren, der så skal bevise, at det ikke forholder sig sådan. Resultatet bliver, at der ikke indkaldes så mange til jobsamtale.

Et andet område er den jargon, der er på en arbejdsplads. Hvis der er én, der føler sig generet af en arbejdskollega, bliver der med denne lov åbnet for sagsanlæg mod en arbejdskollega. Da der er delt bevisbyrde, skal arbejdskollegaen bevise, at det ikke forholder sig sådan. Det er ikke en lov, der vil fremme arbejdsforholdene mellem arbejdsgiver og arbejder.

Ligeledes fremmer loven heller ikke arbejdsforholdene mellem arbejdskollegaerne. Loven vil tværtimod skabe splid og usikkerhed på arbejdspladserne. Loven vil tillige kunne føre til sagsanlæg mellem arbejdskollegaer, der ikke er med i den samme fagforening, eller mod en arbejdsgiver, der ikke er med i en bestemt arbejdsgiverorganisation.

Det er ikke en fornuftig løsning, som EU er kommet med i direktivet, og det viser kun, at der er for mange lovgivere, der ikke har føling med, hvad der sker på arbejdspladserne.

Loven vil efter Dansk Folkepartis mening være stærkt medvirkende til at gøre det sværere at få indvandrere i arbejde og dermed gøre det svært for regeringen at nå målet med 60.000 flere indvandrere i arbejde.

4. Ændringsforslag med bemærkninger

Ændringsforslag

Af et *mindretal* (EL), tiltrådt af et *flertal* (S, SF, RV og KRF):

Til § 1

1) Efter nr. 12 indsættes som nyt nummer:

»01. Efter § 8 indsættes:

»§ 8 a. Institut for Menneskerettigheder kan behandle klager over overtrædelse af forbuddet mod forskelsbehandling i denne lov og over overtrædelse af forbuddet mod repressalier, jf. § 7, stk. 2, og give udtryk for sin opfattelse af, om der er sket en overtrædelse af forbuddet mod forskelsbehandling i denne lov eller forbuddet mod repressalier. Institut for Menneskerettigheders udtalelser efter denne lov kan ikke indbringes for anden administrativ myndighed.

Stk. 2. Institut for Menneskerettigheder kan efter reglerne i stk. 1 behandle klager fra en lønmodtager om brud på bestemmelser i kollektive overenskomster, der indeholder tilsvarende pligt til ligebehandling som efter denne lov, hvis den pågældende godtgør, at vedkommende faglige organisation ikke agter at iværksætte fagretlig behandling af kravet.

Stk. 3. Institut for Menneskerettigheder kan henstille, at der i sager efter stk. 1 og 2, hvor instituttet finder, at der er sket en overtrædelse af forbuddet mod forskelsbehandling eller af forbuddet mod repressalier, meddeles fri proces til klagere, der opfylder betingelserne i retsplejelovens § 330, stk. 1, nr. 2.

Stk. 4. Institut for Menneskerettigheder afgør, om en klage giver tilstrækkelig anledning til undersøgelse.««
[Klageadgang for personer, der ikke er omfattet af fagretlige systemer]

Bemærkninger

Til nr. 1

Under 1. behandling af lovforslaget fremhævede en række ordførere problemet ved, at lovforslaget ikke indeholder en klageadgang, som det ellers er tilfældet i lov om etnisk ligebehandling og i lov om ligestilling mellem kvinder og mænd. Af debatten under førstebehandlingen fremgik det fejlagtigt, at den manglende klage-